

Arrest

nr. 103 466 van 27 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Paraguayaanse nationaliteit te zijn, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter X, op 21 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 november 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 januari 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 25 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. JANSSENS, die loco advocaat P. ROBERT verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. L.R.C.B. huwde op 26 juni 2007 te Portugal met M.S.P., een man met de Portugese nationaliteit.

1.2. M.S.P. diende op 4 juni 2012 een aanvraag tot afgifte van een verklaring tot inschrijving als zelfstandige in.

1.3. L.R.C.B. diende, in functie van M.S.P., op 4 juni 2012 een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.4. Op 13 juli 2012 diende ook de dochter van L.R.C.B., in functie van M.S.P., een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 23 november 2012 met betrekking tot de verblijfsaanvraag van L.R.C.B. de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten en met betrekking tot de verblijfsaanvraag van de dochter van L.R.C.B. de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging.

De beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, die L.R.C.B. op 26 november 2012 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5e lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 04.06.2012 werd ingediend door:

Naam: [C.B.]

Voorna(a)m(en): [L.R.]

Nationaliteit: Paraguayaanse

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De echtgenoot in functie van wie de aanvraag werd ingediend, heeft zelf geen verblijf meer in België. Bijgevolg kan betrokkene zich ook niet bij hem voegen, zoals bepaald in artikel 40bis, §2,1 ° van de wet van 15.12.1980, daar er niemand meer is waar betrokkene zich bij kan vestigen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf aan betrokkenen geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, die L.R.C.B. ook op 26 november 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5e lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 04.06.2012 werd ingediend door:

Naam: [R.C.]

Voorna(a)m(en): [A.L.C.]

Nationaliteit: Paraguayaanse

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De vader in functie van wie de aanvraag werd ingediend, heeft zelf geen verblijf meer in België. Bijgevolg kan betrokkene zich ook niet bij hem voegen, zoals bepaald in artikel 40bis, §2, 3° van de wet van 15.12.1930, daar er niemand meer is waar betrokkene zich bij kan vestigen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf aan betrokkenen geweigerd.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

Het bevel tot terugbrenging, dat L.R.C.B. eveneens op 26 november 2012 werd ter kennis gebracht, bevat volgende motivering:

“Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie

wordt aan [C.B.L.R.]

[...] en van Paraguayaanse nationaliteit,

[...]

bevel gegeven de genaamde [R.C.A.L.C.],

[...], van Paraguayaanse nationaliteit,

[...]

binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar zij gekomen is.

REDEN VAN MAATREGEL:

Artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980: het legaal verblijf in België is verstreken: zie motivatie bijlage 20.”

Dit is de derde bestreden beslissing.

1.6. L.R.C.B. en haar dochter dienden op 15 mei 2013 elk een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in.

2. Over de rechtspleging

Het beroep tot nietigverklaring werd op 21 december 2012 ingediend door L.R.C.B., in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar op dat ogenblik minderjarige dochter. Deze dochter, A.L.R.C., is op 30 april 2013 echter meerderjarig geworden, zodat haar moeder haar, vanaf die datum, niet langer in rechte kan vertegenwoordigen. A.L.R.C. kan evenwel in eigen naam en zonder verdere vormvereisten het geding zelf verder voeren (cf. J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nr. 95 en RvS 20 november 1980, nr. 20.728). A.L.R.C. dient bijgevolg te worden beschouwd als de tweede verzoekende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft gegeven (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat een partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat deze partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet deze partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Aangezien A.L.R.C. sedert 30 april 2013 meerderjarig is kan L.R.C.B. de derde bestreden beslissing – een bevel tot terugbrenging van een minderjarige – niet meer uitvoeren en kan verweerder de tenuitvoerlegging van deze beslissing ook niet langer eisen of afdwingen. Er blijkt dan ook niet dat L.R.C.B. nog enig belang heeft bij de nietigverklaring van deze beslissing. De raadsvrouw van L.R.C.B. toont ook niet aan dat haar cliënt nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de derde bestreden beslissing.

De Raad dient dan ook vast te stellen dat het beroep gericht tegen de derde bestreden beslissing niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

3.2. Ter terechtzitting stelt de raadsvrouw van verzoeksters dat het beroep gericht tegen de eerste en de tweede bestreden beslissing ook “zonder voorwerp” is geworden. Zij verwijst hierbij naar het feit dat de nieuwe aanvragen tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie die door verzoeksters werden ingediend in behandeling zijn bij het bestuur. Verweerder heeft hierbij geen opmerkingen.

De uiteenzetting van verzoeksters’ raadsvrouw laat de Raad toe vast te stellen dat zij van oordeel zijn dat de eventuele vernietiging van de tweede en de derde bestreden beslissing hen niet langer tot voordeel kan strekken en dat zij geen belang meer hebben bij de vernietiging van de eerste en de tweede bestreden beslissing.

Vermits het aan verzoekster toekomt gedurende de loop van de volledige procedure hun belang aan te tonen en zij aangeven geen actueel belang meer te hebben bij het beroep tegen de eerste en de tweede bestreden beslissing is ook beroep gericht tegen deze beslissingen onontvankelijk (cf. RvS 2 mei 2013, nr. 223.354).

4. Kosten

Gelet op het voorgaande en de vaststelling dat de onontvankelijkheid van het beroep niet het gevolg is van het optreden van verweerder past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeksters.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK